

Tisková zpráva

Liberec si připomněl tanky v ulicích, střelbu u radnice a devět mrtvých

Okamžiky zoufalství, beznaděje a krutosti, ale na druhé straně i neobyčejného hrdinství. Takový byl 21. srpen 1968 v Liberci, kam krátce po půlnoci dorazily první tanky a obrněné vozy vojsk Varšavské smlouvy, směřující na Prahu. Liberec byl před 47 lety vůbec prvním českým městem, kudy projela okupační vojska a kde po střetu s nimi umírali první lidé. Násilný vojenský vpád, který Československo po krátkém čase naděje na dlouhá léta vrátil do totalitní temnoty, si v Liberci vyžádal devět lidských životů, nejvíc po hlavním městě. Tragické události z 21. srpna 1968 si u pomníku obětem okupace na čelní straně radnice připomnělo kompletní vedení statutárního města Liberec, místopředseda Senátu PČR Přemysl Sobotka, hejtman Libereckého kraje Martin Půta a mnoho dalších hostů včetně přímých účastníků tehdejších událostí.

Pietní akt připravilo jako tradičně statutární město Liberec a i letos se před radnicí sešly více než dvě stovky lidí. Podle primátora Tibora Batthyányho, který byl prvním z řečníků, je historie matkou národa a je třeba připomínat si i smutné události. „*Sám patřím ke generaci, která 21. srpen 1968 nezažila, ale běhá mi mráz po zádech, když si uvědomím, že před sedmačtyřiceti lety Libercem projížděly kolony tanků a obrněných vozů, že se před radnicí střílelo a na dlažbu padali mrtví a ranění. Vpád vojsk Varšavské smlouvy do Československa tehdy pohřbil naděje Pražského jara a odstartoval nadcházející období normalizace. Dnes tu stojíme jako svobodní občané demokratického státu a je jen na nás, aby se tato smutná historie už nikdy neopakovala. I proto je potřeba si ji připomínat a nikdy nezapomenout na statečnost obyčejných lidí, kteří 21. srpna 1968 stáli s holýma rukama proti tankům. Někteří z nich bohužel zaplatili cenu nejvyšší,*“ uvedl ve svém projevu primátor, který po projevech předsedy Senátu PČR Přemysla Sobotky a hejtmána Martina Půty vyzval přítomné k uctění památky obětí minutou ticha.

Vojenský zásah armád pěti států Varšavské smlouvy (SSSR, Bulharska, Maďarska, NDR a Polska) v noci z 20. na 21. srpna 1968 zastavil období politického uvolnění a reformu vedoucí k procesu demokratizace. Samotné invaze, která pohřbila veškeré naděje Pražského jara a přinesla období normalizace, se zúčastnilo až 750 tisíc vojáků a přes 6 tisíc tanků. Vojska se na celém území tehdejšího Československa setkala se spontánním a nenásilným odporem obyvatel, přesto na mnoha místech došlo ke ztrátám na životech.

V Liberci zaplatili průjezd vojsk Varšavské smlouvy životem Eva Livečková, Rudolf Starý, Bohumil Kobr, Stanislav Veselý, Josef Fialka, Zdeněk Dragoun, Jindřich Kuliš, Miroslav Čížek a Vincenc Březina. Nejmladšímu bylo pouhých 19 let, nejstaršímu 72 let. Šest obětí si vyžádala ranní nesmyslná střelba v prostorách kolem radnice a další tři lidé zemřeli následkem stejně nesmyslné havárie jednoho z projíždějících tanků, který hodinu před polednem narazil do podloubí u Hotelu Radnice.

Všechny liberecké oběti vpádu vojsk Varšavské smlouvy již od roku 1990 jmenovitě připomíná pomník v podobě bronzového tankového pásu, umístěný na čelní straně radnice, tedy jen několik metrů od někdejších tragických událostí. Právě tam dnes položili květiny a věnce nejen politici, ale i pamětníci a další občané, kteří chtěli vzdát hold všem, kdo sovětskou invazi zaplatili životem či celoživotními následky. Pietní akt pak zakončila státní hymna.